

Nr 92.

Ankom till riksdagens kansli den 23 april 1926 kl. 3 e. m.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående definitiv löne reglering för förste provinsialläkare och provinsialläkare m. m.

(3:e avd.)

Uti den till riksdagen den 7 januari 1926 avlåtna propositionen (nr 1) angående statsverkets tillstånd och behov för budgetåret 1926—1927 har Kungl. Maj:t i avseende å femte huvudtiteln, innefattande anslagen till socialdepartementet, föreslagit riksdagen (punkterna 45, 46, 48 och 51 av det vid propositionen fogade statsrådsprotokollet över socialärenden nämnda dag) att i avvaktan på proposition i ämnet, i riksstaten för budgetåret 1926—1927 beräkna

dels till förste provinsialläkare och provinsialläkare ett ordinarie förslagsanslag av 2,600,000 kronor;

dels till tillfälliga lönetillägg åt vissa provinsialläkare ett extra anslag av 3,780 kronor;

dels till flyttningsbidrag åt vissa provinsialläkare ett extra förslagsanslag av 3,000 kronor;

dels ock det ordinarie förslagsanslaget till bidrag till extra provinsialläkares avlönande till oförändrat belopp, 25,000 kronor.

Sedermera har Kungl. Maj:t i en till riksdagen den 5 februari 1926 avlåten proposition, nr 74, vilken hänvisats till statsutskottets förberedande behandling, under åberopande av bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över socialärenden för samma dag, föreslagit riksdagen

dels godkänna det vid sagda protokoll såsom bilaga II fogade förslaget till avlöningsreglemente för förste provinsialläkare och provinsialläkare;

dels bestämma antalet förste provinsialläkare till 24 och antalet provinsialläkare till 271;

dels besluta att, där förste provinsialläkare eller provinsialläkare enligt de vid utgången av juni månad 1926 gällande bestämmelser ägt uppbära någon del av avlöningen — såväl i stat upptagen avlöning som tillfällig löneförbättring och provisoriskt lönetillägg — i förskott, vid ingången av juli månad 1926 till honom skall på statsverkets bekostnad utbetalas ett belopp, motsvarande vad befattningshavaren skulle hava i den befattning han vid utgången av juni månad 1926 innehar i förskott uppburit för juli månad

Bihang till riksdagens protokoll 1926. 6 saml. 56 häft. (Nr 92.) 894 26 1

1926, om de dittillsvarande avlöningsbestämmelserna då fortfarande varit gällande;

dels medgiva, att kostnaderna för berörda övergångsanordning må bestridas av den i staten för förste provinsialläkare och provinsialläkare upptagna anslagsposten till avlöningar till förste provinsialläkare och provinsialläkare;

dels medgiva, att Kungl. Maj:t må, i huvudsaklig överensstämmelse med i statsrådsprotokollet angivna grunder, utfärda nödiga bestämmelser i övrigt i fråga om övergång på ny stat för de tjänstemän, å vilka det föreslagna avlöningsreglementet skulle äga tillämpning;

dels medgiva, att kostnaderna för de förmåner, som omförmälas i 11, 22, 23, 24 och 27 §§ av förslaget till avlöningsreglemente, må bestridas i enlighet med de grunder, i statsrådsprotokollet angivits;

dels medgiva, att vederbörlig ersättning till vikarie å förste provinsialläkar- eller provinsialläkarbefattning må, i den mån tillgängliga avlöningsmedel därtill icke lämna tillgång, bestridas av det ordinarie förslagsanslaget till allmän hälso- och sjukvård;

dels medgiva, att, därest Kungl. Maj:t så finner erforderligt, den i ovanberörda förslag till avlöningsreglemente omförmälda lönenämnd må redan före ingången av juli månad 1926 upptaga frågor rörande förste provinsialläkare och provinsialläkare;

dels godkänna det av departementschefen framlagda förslaget till stat för förste provinsialläkare och provinsialläkare;

dels, med uteslutande ur riksstaten av det under femte huvudtiteln, avdelningen medicinalstaten samt hälso- och sjukvården, underavdelningen medicinalstyrelsen med dithörande stater, uppförda ordinarie anslaget till förste provinsialläkare och provinsialläkare, under samma avdelning och underavdelning med oförändrad rubrik uppföra ett ordinarie förslagsanslag av 2,600,000 kronor;

dels till tillfälliga lönetillägg åt vissa provinsialläkare för budgetåret 1926—1927 anvisa ett extra anslag av 3,780 kronor;

dels till flyttningsbidrag åt vissa provinsialläkare för samma budgetår anvisa ett extra förslagsanslag av 3,000 kronor;

dels ock i riksstaten uppföra det ordinarie förslagsanslaget till bidrag till extra provinsialläkares avlöning med oförändrat belopp, 25,000 kronor.

Beträffande utredningen i ärendet får utskottet hänvisa till åberopade statsrådsprotokollet.

Innan departementschefen vid föredragning av ifrågavarande ärende ingått på frågan om ny definitiv löneroglering för förste provinsialläkare och provinsialläkare och vad därmed sammanhänger, har departementschefen lämnat en historisk översikt rörande tillkomsten av nu gällande avlöningsförmåner för befattningshavarna ifråga (sid. 3—18) samt behandlat spörsmålet om fortsatt ökning av antalet ordinarie provinsialläkartjänster i riket (sid. 19 och 20). I sagda hänseende har föreslagits en utökning av dessa tjänster med tio eller från 261 till 271.

Det förslag till ny definitiv lönereglering för förste provinsialläkare och provinsialläkare, Kungl. Maj:t nu framlagt, är grundat på ett av 1902 års löneregleringskommitté på sin tid avgivet förslag i ämnet.

Vid framläggande av detta förslag har löneregleringskommittén till en början undersökt, huruvida eller i vad mån de nya avlöningsprinciper, som fått sitt uttryck i bland annat avlöningsreglementet för befattningshavare vid statsdepartement med flera verk, kunna tillämpas å nu ifrågavarande läkarpersonal.

Vad beträffar förste provinsialläkarna har kommittén härvid kommit till den uppfattningen, att i fråga om nämnda befattningshavare något mera avsevärt hinder icke skulle behöva möta att i allt väsentligt tillämpa det avlöningssystem, som innefattas i avlöningsreglementet för statsdepartement m. fl. verk, varvid alltså avlöningen för förste provinsialläkare inom olika län skulle avvägas med hänsyn till levnadskostnaderna å stationeringsorten, vartill i vissa fall skulle kunna komma kallortstillägg.

Löneregleringskommittén har vidare utgått därifrån att, då särskilda anslag i varje fall måste beredas förste provinsialläkarna för bestridande av kostnader för skrivhjälp och expenser, något belopp, avsett att till en del täcka kostnader för dylikt ändamål, icke vidare bör, såsom för närvarande är förhållandet, inberäknas i den egentliga avlöningen. Under iakttagande härav samt med beaktande av de till förste provinsialläkare nu under olika titlar utgående avlöningsbelopp har kommittén ansett ifrågavarande befattningshavares lön böra bestämmas i likhet med vad som tillkomme befattningshavare i dåvarande 20:e, nuvarande 30:e lönegraden, avdelningen B, i löneplanen för statsdepartementen, vilken lönegrad upp-tager fyra löneklasser med särskilda för sju olika ortsgupper fastställda belopp.

Löneplanen för förste provinsialläkare skulle alltså få följande utseende:

Löneklass	O r t s g r u p p						
	A	B	C	D	E	F	G
1	9,060	9,300	9,540	9,780	10,020	10,260	10,500
2	9,540	9,780	10,020	10,260	10,500	10,740	10,980
3	10,020	10,260	10,500	10,740	10,980	11,220	11,460
4	10,500	10,740	10,980	11,220	11,460	11,700	11,940

Utöver lönen skulle, såsom förut antytts, för vissa förste provinsialläkare kunna komma kallortstillägg.

I nedanstående, från propositionen hämtade tablå meddelas en sammanställning av de till förste provinsialläkarna å ordinarie och extra stat nu utgående avlöningsförmånerna — fränsett dyrtidstillägg — ävensom särskilda ersättningar för skrivbiträde och expenser dels före och dels efter den 1 juli 1923.

Förste
provinsial-
läkarna.

Tablå över förste provinsialläkarnas avlöningsförhållanden.

Befattningshavare	Lön och tjänstgöringspenningar	Orts-tillägg	Till-fällig löne-för-bätt-ring (å extra stat)	Pro-viso-riskt löne-tillägg (å extra stat)	Summa be-gyn-nelse-av-löning	Ålders-tillägg efter 5 och 10 år	Summa slut-av-löning	Särskild ersättning för utgifter för skrivbiträde och övriga expenser utöver i avlöningen ingående, till 500 kronor beräknat belopp	
								före 1/7 1923	efter 1/7 1923
Förste provinsialläkaren i:									
Stockholms län...	8,000	600	1,000	500	10,100	500+500	11,100	2,000	1,800
Uppsala " "	8,000	—	1,000	500	9,500	500+500	10,500	1,100	1,000
Södermanlands " ...	8,000	—	1,000	500	9,500	500+500	10,500	1,600	1,450
Östergötlands " "	8,000	—	1,000	500	9,500	500+500	10,500	1,850	1,660
Jönköpings " ...	8,000	—	1,000	500	9,500	500+500	10,500	1,750	1,575
Kronobergs " ...	8,000	—	1,000	500	9,500	500+500	10,500	1,100	1,000
Kalmar " ...	8,000	—	1,000	500	9,500	500+500	10,500	1,750	1,575
Gotlands " ...	8,000	—	1,000	500	9,500	500+500	10,500	500	450
Blekinge " ...	8,000	—	1,000	500	9,500	500+500	10,500	1,100	1,000
Kristianstads " ...	8,000	—	1,000	500	9,500	500+500	10,500	1,850	1,660
Malmöhus " "	8,000	—	1,000	500	9,500	500+500	10,500	2,500	2,250
Hallands " "	8,000	—	1,000	500	9,500	500+500	10,500	1,100	1,000
Göteborgs o. Bohus " "	8,000	—	1,000	500	9,500	500+500	10,500	1,750	1,575
Älvsborgs " ...	8,000	—	1,000	500	9,500	500+500	10,500	2,500	2,250
Skaraborgs " ...	8,000	—	1,000	500	9,500	500+500	10,500	1,850	1,660
Värmlands " ...	8,000	—	1,000	500	9,500	500+500	10,500	2,500	2,250
Örebro " "	8,000	—	1,000	500	9,500	500+500	10,500	1,750	1,575
Västmanlands " ...	8,000	—	1,000	500	9,500	500+500	10,500	1,100	1,000
Kopparbergs " ...	8,000	—	1,000	500	9,500	500+500	10,500	1,850	1,660
Gävleborgs " ...	8,000	—	1,000	500	9,500	500+500	10,500	2,500	2,250
Västernorrlands " ...	8,000	300	1,000	500	9,800	500+500	10,800	2,500	2,250
Jämtlands " ...	8,000	300	1,000	500	9,800	500+500	10,800	1,100	1,000
Västerbottens " ...	8,000	300	1,000	1,500	10,800	500+500	11,800	1,600	1,450
Norrbottnens " ...	8,000	300	1,000	1,500	10,800	500+500	11,800	1,600	1,450

Departementschefen har i fråga om löne reglering för förste provinsialläkarna anfört följande:

»I likhet med löne regleringskommittén anser jag hinder icke möta att å förste provinsialläkarna tillämpa i allt väsentligt det avlöningssystem, som innefattas i gällande avlöningsreglemente för statsdepartement m. fl. verk. Ej heller har jag något att erinra mot att nämnda befattningshavare sättas i 30:e lönegraden av gällande löneplan. Visserligen hava flera myndigheter framhållit, att förste provinsialläkarnas löner måste bringas i större överensstämmelse med deras arbetsbelastning i de olika länen än som genom förenämnda löneplacering med tillhörande ortsguppering är möjligt. Jag vill emellertid erinra om att ortsgupperna A och B praktiskt taget icke komma till tillämpning å förste provinsialläkarna med den ortsguppering, som nu är gällande, och att sålunda begynnelselönen kan sägas vara 9,540 kronor i stället för 9,060 kronor. Härjämte läser kunna antagas att rekryteringen av förste provinsialläkare med hänsyn till nuvarande tillgång på läkarkrafter icke längre kommer att erbjuda några större svårigheter.

För förste provinsialläkarna bör såsom hittills beredas tillfälle att på statens bekostnad anlita skrivbiträde, anskaffa expeditionslokal och bestrida övriga expenser genom att särskilda medel ställas till förfogande. Enligt av Kungl. Maj:t i proposition till 1920 års riksdag angivna grunder skulle för skrivbiträden erfordras 19,200 kronor, för expeditionslokaler 24,000 kronor och för övriga expenser 9,600 kronor, eller tillhoppa 52,800 kronor. I likhet med löneregleringskommittén anser jag ingen reducering av dessa belopp böra äga rum. Erforderliga medel synas mig böra tagas av det ordinarie förslagsanslaget till förste provinsialläkare och provinsialläkare.

Från samma anslag synas mig även böra utgå arvoden, tillhoppa 11,600 kronor, till de biträdande förste provinsialläkarna. I denna kårs organisation finner jag ej skäl att för närvarande föreslå någon ändring.

Vid bifall till vad jag nu föreslagit skulle förste provinsialläkarnas avlöningsförhållanden komma att se sig på sätt framgår av följande tablå.»

Förste provinsialläkaren i	Ortsgrupp	Begynnelseavlöning	Slutavlöning för manlig befattningshavare	Särskild ersättning för skrivbiträde och expenser
Stockholms län	G	10,500	11,940	2,500
Uppsala "	E	10,020	11,460	1,600
Södermanlands "	E	10,020	11,460	2,100
Östergötlands "	E	10,020	11,460	2,350
Jönköpings "	D	9,780	11,220	2,250
Kronobergs "	C	9,540	10,980	1,600
Kalmar "	D	9,780	11,220	2,250
Gotlands "	C	9,540	10,980	1,000
Blekinge "	D	9,780	11,220	1,600
Kristianstads "	C	9,540	10,980	2,350
Malmöhus "	E	10,020	11,460	3,000
Hallands "	D	9,780	11,220	1,600
Göteborgs och Bohus "	F	10,260	11,700	2,250
Älvsborgs "	D	9,780	11,220	3,000
Skaraborgs "	C	9,540	10,980	2,350
Värmlands "	F	10,260	11,700	3,000
Örebro "	E	10,020	11,460	2,250
Västmanlands "	F	10,260	11,700	1,600
Kopparbergs "	E	10,020	11,460	2,350
Gävleborgs "	E	10,020	11,460	3,000
Västernorrlands "	F	10,260	11,700	3,000
Jämtlands "	G	10,500	11,940	1,600
Västerbottens "	F	10,260 ²⁾	11,700 ³⁾	2,100
Norrbottnens "	G	10,500 ²⁾	11,940	2,100
		(10,695) ¹⁾³⁾	(12,135) ¹⁾	

¹⁾ Med kallortstillägg.

²⁾ Understiger nuvarande avlöning, minskad med 500 kronor expensmedel.

³⁾ " " " utan avdrag av 500 kronor expensmedel.

Provinsial-
läkarna.

Vidkommande härefter provinsialläkarna äro grunderna för avlöningen å ordinarie stat av riksdagen godkända åren 1919—1925. Enligt dessa grunder utgår till flertalet provinsialläkare en begynnelseavlöning av 5,500 kronor, fördelad i lön och tjänstgöringspenningar. Till begynnelseavlöningen kunna komma två ålderstillägg, det första å 500 kronor efter fem år och det andra å 500 kronor efter ytterligare fem år. Till vissa provinsialläkare i de nordligaste delarna av landet utgår emellertid första ålderstillägget redan efter tre år. Förutom nyss angivna avlöning äga vissa provinsialläkare uppbära ortstillägg med 500 respektive 1,000 kronor eller särskilt avlöningstillägg växlande mellan 500 och 2,500 kronor eller ock såväl ortstillägg som särskilt avlöningstillägg. Det torde böra anmärkas, att av tjänstgöringspenningarna 200 kronor anses utgöra ersättning för kostnader för expenser.

Jämlikt medgivanden vid 1921—1925 års riksdagar hava extra anslag anvisats för provisoriska lönetillägg enligt Kungl. Maj:ts bestämmande till samtliga provinsialläkare med lägst 500 kronor och högst 3,500 kronor.

Tillika torde böra erinras, att riksdagen alltsedan år 1918 till Kungl. Maj:ts förfogande ställt extra förslagsanslag att i enlighet med senast år 1921 fastställda grunder bereda flyttningersättning åt provinsialläkare i tjugufem angivna distrikt.

En sammanställning av de till provinsialläkare för närvarande utgående avlöningsförmånerna å ordinarie och extra stat — fränsett dyrtidstillägg och flyttningersättning — meddelas nedan:

Tablå över provinsialläkarnas avlöningsförmåner.

Befattningshavare	Lön och tjänstgöringspennningar	Orts-tillägg	Särskilt avlöningstillägg	Provisoriskt löne-tillägg (å extra stat)	Summa begynnelseav-löning	Ålderstillägg efter 5 och 10 år undantagsvis efter 3 och 8 år	Summa slutavlöning
192 provinsialläkare	5,500	—	—	500	6,000	500 + 500	7,000
Provinsialläkarna i Eringsboda, Orusts och Fastnäs distrikt	5,500	—	—	1,000	6,500	500 + 500	7,500
Provinsialläkaren i Indals-Lidens distrikt	5,500	—	—	1,250	6,750	500 + 500	7,750
Provinsialläkarna i Särna, Anundsjö, Trehörningsjö, Mörsils, Östersunds, Ragunda, Bräcke, Skellefteå, Vindelns, Robertsfors, Umeå, Nordmalings, Nederkalix och Gammelstads distrikt	5,500	—	—	1,500	7,000	500 + 500	8,000
Provinsialläkarna i Ullareds och Långavys distrikt	5,500	—	500	1,000	7,000	500 + 500	8,000
Provinsialläkarna i Hoverbergs, Svegs, Öjebyns och Älvsbyns distrikt	5,500	—	—	2,000	7,500	500 + 500	8,500
Provinsialläkarna i Ljugarns och Njutångers distrikt	5,500	—	500	1,500	7,500	500 + 500	8,500
Provinsialläkaren i Skönneruds distrikt	5,500	—	1,000	1,000	7,500	500 + 500	8,500
Provinsialläkarna i Burträsk, Gällivare och Harads distrikt	5,500	—	—	2,500	8,000	500 + 500	9,000
Provinsialläkaren i Ramsel distrikt	5,500	500	1,000	1,000	8,000	500 + 500	9,000
» i Junsele »	5,500	—	—	2,750	8,250	500 + 500	9,250
» i Byske »	5,500	—	—	3,000	8,500	500 + 500	9,500
Provinsialläkarna i Strömsunds, Åsele, Jörns, Haparanda och Bodens distrikt	5,500	—	500	2,500	8,500	500 + 500	9,500
Provinsialläkarna i Hammerdals och Råneå distrikt	5,500	—	1,000	2,000	8,500	500 + 500	9,500
Provinsialläkarna i Vilhelmina och Lycksele distrikt	5,500	500	—	2,500	8,500	500 + 500	9,500
Provinsialläkaren i Hotings distrikt	5,500	500	1,000	1,750	8,750	500 + 500	9,750
» i Mänsåsens »	5,500	—	—	3,500	9,000	500 + 500	10,000
» i Stuguns »	5,500	—	—	3,500	9,000	500 + 500	10,000
» i Los »	5,500	—	2,000	1,500	9,000	500 + 500	10,000
» i Norsjö »	5,500	—	500	3,000	9,000	500 + 500	10,000
» i Hede »	5,500	500	500	2,500	9,000	500 + 500	10,000
» i Övertorneå »	5,500	—	1,500	2,000	9,000	500 + 500	10,000
» i Bjurholms »	5,500	—	1,000	2,750	9,250	500 + 500	10,250
» i Jockmocks »	5,500	500	500	3,000	9,500	500 + 500	10,500
» i Dorotea »	5,500	—	1,000	3,250	9,750	500 + 500	10,750
Provinsialläkarna i Föllinge och Stensele distrikt	5,500	500	1,500	2,250	9,750	500 + 500	10,750
Provinsialläkaren i Överkalix distrikt	5,500	500	500	3,250	9,750	500 + 500	10,750
» i Arvidsjaurs ¹⁾ »	5,500	—	1,500	3,000	10,000	500 + 500	11,000
» i Malåsträsk ¹⁾ »	5,500	—	2,000	3,000	10,500	500 + 500	11,500
Provinsialläkarna i Sorsele ¹⁾ och Gäddede ¹⁾ distrikt	5,500	500	2,000	2,500	10,500	500 + 500	11,500
Provinsialläkarna i Vittangi ¹⁾ och Pajala ¹⁾ distrikt	5,500	1,000	1,000	3,000	10,500	500 + 500	11,500
Provinsialläkaren i Tärna ¹⁾ distrikt	5,500	—	2,500	3,000	11,000	500 + 500	12,000
» i Arjeplogs ¹⁾ »	5,500	500	2,000	3,000	11,000	500 + 500	12,000

Anmärkning 1. Provinsialläkaren i Visby distrikt åtnjuter avlöning såsom förste provinsialläkare i Gotlands län.

Anmärkning 2. Medel till inrättande av ytterligare 6 provinsialläkartjänster, utöver ovan angivna 255 befattningar, hava beviljats vid 1925 års riksdag, men hava för dessa sex tjänster den 1 januari 1926 distrikten ännu icke blivit av Kungl. Maj:t fastställda.

¹⁾ Provinsialläkaren i distriktet kan efter 3 år komma i åtnjutande av första ålderstillägget.

Såsom förut nämnts har det synts löneregleringskommittén, att i fråga om förste provinsialläkare något mera avsevärt hinder icke skulle behöva möta att i allt väsentligt tillämpa det avlöningssystem, som innefattas i avlöningsreglementet för statsdepartementet med flera verk, varvid alltså avlöningen för förste provinsialläkare inom olika län skulle avvägas med hänsyn till levnadskostnaderna å stationeringsorten, vartill i vissa fall skulle kunna komma kallortstillägg.

Annorlunda ställde sig enligt kommitténs uppfattning förhållandena beträffande provinsialläkarna. Även för framtiden borde vid avlöningens utmätande för provinsialläkarna levnadskostnaderna å stationeringsorten tillmätas en väsentligt mindre betydelse än sådana omständigheter som graden av vederbörande distrikts svårskötthet och storleken av den inkomst av enskild praktik läkaren kunde påräkna. Härvid erinras, hurusom provinsialläkardistriktskommittén framhållit, att de av samma kommitté föreslagna avlöningsformerna ortstillägg och särskilda avlöningstillägg skulle utgå ej så mycket därför, att levnadskostnaderna uti vissa distrikt vore särskilt höga, utan fastmer emedan dessa distrikt i allmänhet vore i flera hänseenden besvärliga och inkomsterna där ringa. Mot denna uppfattning hade varken från Kungl. Maj:ts eller riksdagens sida gjorts någon erinran.

Vid nu angivna förhållanden har det synts löneregleringskommittén lämpligast att, då givetvis provinsialläkarbefattningarna icke böra uppdelas på skilda lönegrader, fördela befattningarna å ett antal olika *lönegrupper*, varvid antalet lönegrupper synts kunna sättas lika med antalet ortsgupper för andra befattningshavare eller sålunda till sju. Vid fördelningen av provinsialläkarbefattningarna å de nämnda lönegrupperna, vilken fördelning i likhet med ortsgupperingen synts böra ankomma på Kungl. Maj:t, har kommittén, såsom redan är nämnt, ansett i främsta rummet hänsyn böra tagas till i vad mån distriktet kan anses svårskött eller ej samt storleken av de inkomster av enskild praktik, som kunna påräknas, men borde härvid även beaktas, om ock i mindre grad, levnadskostnader och i förekommande fall kallortsförhållanden.

För uppgörande av förslag till en dylik lönegruppering har kommittén beträffande vart och ett ordinarie provinsialläkardistrikt genom vederbörande förste provinsialläkares försorg införskaffat detaljerade uppgifter i åtskilliga hänseenden. På grundval av nyssnämnda och andra tillgängliga uppgifter har inom kommittén, sedan samråd jämväl ägt rum med vederbörande förste provinsialläkare och andra sakkunniga personer, upprättats ett förslag till gruppering. I detta förslag hava de distrikt, som i avseende å tjänstgöringsförhållanden och inkomster av praktik m. m. kunnat anses normala eller jämförelsevis gynnsamt ställda, upptagits under lönegrupp I och de distrikt där förhållandena kunnat anses mest ogynnsamma under lönegrupp VII. Efter motsvarande grunder hava övriga distrikt inordnats i mellanliggande lönegrupper.

Redan i detta sammanhang har kommittén ansett sig böra framhålla, att vissa av de till VII:e lönegruppen hänfödda distrikten åtminstone för det

dåvarande vore att anse såsom väsentligt mera vanlottade än övriga distrikt inom samma lönegrupp, och att fördenskull lönetillägg, utöver den ordinarie lönen, syntes böra tills vidare beredas innehavarna av dessa distrikt.

Efter angivandet av de huvudprinciper, som sålunda syntes kommittén böra läggas till grund vid löne reglering för provinsialläkare, har kommittén övergått till frågan om de lönebelopp, som borde tillkomma ifrågavarande befattningshavare.

Härvid har det syntes kommittén skäligt att, då av dessa befattningshavare likasom av förste provinsialläkarna måste krävas en långvarig och dyrbar utbildning, avlöningen icke tillmättes för knapp. Kommittén har i sådant hänseende erinrat, hurusom avsevärda avlöningsförbättringar under de senare åren tid efter annan ansetts böra vidtagas för att erforderlig rekrytering å provinsialläkarbanan skulle kunna vinnas, men att resultatet därav likväl befunnits otillfredsställande, om ock under den allra senaste tiden en förbättring inträtt. I betraktande härav har kommittén ansett sig böra för det stora flertalet provinsialläkare, nämligen de, som skulle tillhöra lönegruppen I, utgå från de lönebelopp, som vore fastställda för befattningshavare vid statsdepartement, tillhörande 16:e lönegraden, avd. B i dåvarande löneplanen (nuvarande 26:e lönegraden), och med stationeringsort inom ortsgrupp A. I likhet med vad för sistnämnda befattningshavare gällde skulle antalet löneklasser vara fyra.

Då vid den föreslagna fördelningen av provinsialläkartjänsterna i lönegrupper huvudsakligen andra förhållanden lagts till grund än vid den för statsdepartementen med flera verk gällande ortsgrupperingen, har det syntes kommittén nödvändigt, att löneskillnaden mellan de särskilda lönegrupperna bestämdes till avsevärt högre belopp än som ansetts erforderligt vid enbart ortsgruppering. Under det att skillnaden mellan ortsgrupperna i 26:e lönegraden enligt avlöningsreglementet för statsdepartement med flera verk vore 240 kronor, hade för provinsialläkarnas vidkommande en skillnad mellan lönegrupperna av 420 kronor ansetts lämplig.

Löneplanen för provinsialläkare enligt kommitténs förslag ter sig därför sålunda:

Löneklass	L ö n e g r u p p						
	I	II	III	IV	V	VI	VII
1.....	7,140	7,560	7,980	8,400	8,820	9,240	9,660
2.....	7,620	8,040	8,460	8,880	9,300	9,720	10,140
3.....	8,100	8,520	8,940	9,360	9,780	10,200	10,620
4.....	8,580	9,000	9,420	9,840	10,260	10,680	11,100

Såsom förut antytts har kommittén ansett det erforderligt, att innehavare av vissa av de till VII:e lönegruppen hänförliga distrikten skulle tillsvidare erhålla tillfälliga lönetillägg utöver den enligt löneplanen utgående lönen. Enligt vad som framgår av den ovan meddelade sammanställningen av nu utgående avlöning till provinsialläkare äro ock för vissa distrikt för när-

varande fastställda avlöningar, som överstiga de av kommittén för VII:e lönegruppen föreslagna. De tillfälliga lönetilläggen hava synts kommittén tills vidare kunna bestämmas till 420 kronor för provinsialläkarna i Gäddede, Malåträsk, Pajala, Sorsele och Vittangi distrikt samt till 840 kronor för Arjeplogs och Tärna distrikt. Med hänsyn till dessa tilläggs tillfälliga karaktär syntes desamma böra bestridas från extra anslag.

Då kommittén ansett sig kunna för provinsialläkarna förorda de lönebelopp, som i det föregående angivits, har kommittén utgått från att nu gällande taxa för arvode för enskild sjukvård och för intyg, meddelade på enskild begäran, ävensom för vissa tjänstförrättningar icke undergår sådana mera betydande förändringar, som skulle för provinsialläkarna kunna medföra avsevärda inkomstförhöjningar. Kommittén har dock härvid icke velat motsätta sig, att vissa jämkningar företagas i avseende å berörda taxa.

Då kommittén, enligt vad som framgår av det föregående, ansett sig böra i fråga om provinsialläkare föreslå tillämpning av avlöningsprinciper, som väsentligt avvika från dem, som tillämpats i statsdepartementens avlöningsreglemente, har kommittén funnit det erforderligt att framlägga förslag till ett särskilt avlöningsreglemente för förste provinsialläkare och provinsialläkare. Vid utarbetande av ifrågavarande författningsförslag har kommittén ansett sig böra i den mån så kunnat ske och befunnits lämpligt låta de nya avlöningsbestämmelserna ansluta sig till dem, som redan gälla enligt det förenämnda avlöningsreglementet för statsdepartementen.

I fråga om löneregleringskommitténs förslag beträffande reglering av avlöningsförmånerna för provinsialläkarna har departementschefen anfört följande:

»Rikets provinsialläkare hava hittills bekommit ersättning för sitt arbete i form av dels fast avlöning dels arvode enligt taxa. I denna princip har löneregleringskommittén icke föreslagit att någon ändring skulle vidtagas och synes mig så ej heller böra ske. Det är ouekligen en fördel, att en del av provinsialläkarnas inkomster ställes i beroende av arbetsmängden. Ersättningen enligt taxan får dock å andra sidan icke tillmätas alltför hög.

Vad nu angår löneregleringskommitténs förslag att hänföra provinsialläkartjänsterna till särskilda lönegrupper och tilldela huvudgruppen av dessa tjänster löner med utgångspunkt från de lönebelopp, som äro fastställda för befattningshavare i nuvarande 26:e lönegraden, avdelning B, ortsgroup A i avlöningsreglementet för statsdepartement m. fl. verk, finner jag detta förslag på av kommittén anförda skäl lämpligt och därför böra godtagas. De i förslaget ingående lönegruppernas lönesatser synas mig även vara väl avvägda med hänsyn till de olika tjänsternas egenart, vilket syfte man hittills sökt ernå genom tilldelande av de provisoriska lönetilläggen, ortstilläggen och särskilda avlöningstilläggen.

I händelse av en lönereglering enligt sålunda förordade grunder bör givetvis en av medicinalstyrelsen gjord framställning om extra anslag till provisoriska lönetillägg åt förste provinsialläkare och provinsialläkare, vilken gjorts under förutsättning att frågan om den definitiva löneregleringen icke

skulle föreläggas 1926 års riksdag, icke föranleda någon Kungl. Maj:ts vidare åtgärd.

Då jag tillstyrker ifrågavarande förslag till löneplacering av provinsialläkarna har jag i likhet med löneregeringskommittén utgått ifrån att provinsialläkarnas inkomster icke komma att undergå mera avsevärd ökning genom höjningar av läkartaxan. Häremot strider givetvis icke att vissa jämkningar, delvis i höjande riktning, i taxan synas skäliga och därför av mig komma att förordas i det förslag till ny läkartaxa, om vars avlåtande till riksdagen jag senare i dag kommer att hemställa.

I likhet med löneregeringskommittén vill jag även föreslå, att innehavarna av vissa av de till lönegrupp VII hänförliga tjänsterna tills vidare erhålla tillfälliga lönetillägg utöver den enligt löneplanen utgående lönen. Dessa lönetillägg skulle utgå med 840 respektive 420 kronor. Beräknar man i enlighet med kommitténs förslag, att fem provinsialläkare få det lägre och två det högre tillägget, skulle ett extra anslag å 3,780 kronor bliva erforderligt. Härom kommer jag att nedan göra hemställan.

Fördelningen av landets provinsialläkare å de olika lönegrupperna synes mig böra, såsom föreslagits, verkställas av Kungl. Maj:t. Ett preliminärt utkast till sådan fördelning, upprättat i anslutning till löneregeringskommitténs förslag i ämnet, torde få fogas till detta protokoll såsom bilaga.

Den nu föreslagna löneregeringen för provinsialläkarna giver icke anledning att ändra den i förenämnda brev den 7 oktober 1921 medgivna rätten till dubbel tjänstårsberäkning i vissa fall (se sid. 15).»

Det förslag till avlöningsreglemente för förste provinsialläkare och provinsialläkare, Kungl. Maj:t framlagt, finnes, såsom nämnts, som bilaga II fogat vid statsrådsprotokollet i detta ärende. Förslaget har ock såsom bilaga närslutits detta utlåtande. Den närmare motiveringen för de i reglementet ingående bestämmelserna återfinnas å sid. 29—40 i statsrådsprotokollet.

Avlöningsreglementet.

Inom vart och ett län finnes för närvarande anställd en biträdande förste provinsialläkare med åliggande att vid förste provinsialläkarens frånvaro från residensstaden under mer än ett dygn på grund av tjänsteärende fullgöra denne åliggande löpande göromål.

Biträdande förste provinsialläkare.

Det årliga arvudet till ifrågavarande biträdande förste provinsialläkare utgör:

i vart och ett av Uppsala, Blekinge, Hallands och Västmanlands län 300 kronor,

i vart och ett av Stockholms, Södermanlands, Jönköpings, Kronobergs, Kalmar och Örebro län 400 kronor,

i vart och ett av Östergötlands, Kristianstads, Malmöhus, Göteborgs och Bohus, Älvsborgs, Skaraborgs, Värmlands och Kopparbergs län 500 kronor,

i vart och ett av Gävleborgs, Västernorrlands, Jämtlands, Västerbottens och Norrbottens län 600 kronor, och

i Gotlands län 1,000 kronor.

Ifrågavarande arvoden uppgå till sammanlagt 11,600 kronor och bestridas av extra anslag. Då den sålunda tillämpade anordningen med biträdande förste provinsialläkare syntes ändamålsenlig, har departementschefen i likhet med löneregleringskommittén ansett densamma böra givas permanent karaktär och medel för ändamålet anvisas under den ordinarie staten.

*Expens-
anslag.*

Såsom förut framhållits, skulle förste provinsialläkare åtnjuta ersättning med av Kungl. Maj:t fastställt belopp för bestridande av kostnader för expeditionslokal samt skrivhjälp och andra expenser. Härvid skulle icke, såsom för närvarande är fallet, någon del av ifrågavarande kostnader anses inbegripen i den egentliga avlöningen, utan skulle ersättningen vara avsedd att täcka hela kostnaden. De särskilda ersättningsbelopp, som för närvarande utgå till förste provinsialläkarna, finnas angivna uti en i propositionen å sid. 21 intagen tabell och uppgå tillhopa till 36,790 kronor efter att förut uppgått till 40,800 kronor. Då i varje förste provinsialläkares avlöning 500 kronor äro avsedda för bestridande av expenser, skulle ersättningsarnas sammanlagda belopp ökas med 12,000 kronor. Det anslag, varifrån förenämnda särskilda ersättningar utgå, har visserligen vid 1923 års riksdag blivit något nedsatt, men har departementschefen, med avseende å de i förevarande fall föreliggande särskilda förhållanden, likväl ansett sig, i likhet med löneregleringskommittén, böra förorda, att de från början beräknade särskilda ersättningsbeloppen, vart och ett förhöjt med 500 kronor, måtte tillvidare tillerkännas förste provinsialläkarna. Ersättningsarnas sammanlagda belopp komma då att uppgå till 52,800 kronor, vilket belopp ock lagts till grund vid uppgörande av förslag till stat för förste provinsialläkare och provinsialläkare.

*Stat och
kostnads-
beräkning.*

I riksstaten är under femte huvudtiteln C. Medicinalstaten samt hälso- och sjukvården, underavdelningen medicinalstyrelsen med dithörande stater, uppfört ett ordinarie obetecknat anslag med benämning »förste provinsialläkare och provinsialläkare», från vilket anslag jämlikt avlöningsstat utgå — frånsett ålderstillägg — avlöningar till förste provinsialläkare och provinsialläkare.

Därest, såsom avsett är, det nya avlöningsreglementet skulle vinna tillämpning å nu ifrågavarande tjänstemän, betingas därav förändrad uppställning av staten.

Vid beräkning av anslagsposten till avlöningar till förste provinsialläkare och provinsialläkare bör hänsyn tagas därtill, att från densamma skulle bestridas jämväl de i lönerna ingående belopp, som motsvara nuvarande ålders-tillägg, vilka senare för närvarande bestridas av huvudtitelns gemensamma anslag till ålderstillägg. Redan av denna anledning har den nu ifrågavarande anslagsposten ansetts böra erhålla förslagsanslags natur. I anslutning till de beräkningsgrunder, som tillämpats i fråga om statsdepartement med flera verk, har det i nämnda post ingående beloppet för bestridande av »lön» bestämts sålunda, att kostnaden för en var tjänsteman beräknats efter avlöningen i näst högsta löneklassen, varvid i fråga om förste provinsialläkare ortgruppen

upptagits efter den för kommunikationsverken fastställda ortsgupperingen, under det att i fråga om provinsialläkare den lönegrupp antagits komma att bli gällande, som föreslagits i bilaga I till statsrådsprotokollet. Någon hänsyn till att kvinnlig befattningshavare icke äger uppbära högsta ålders-tillägget har för närvarande icke ansetts nödvändigt att taga. För övrigt har ännu icke någon kvinna erhållit befattning av här ifrågakarande slag. I fråga om såväl sex av de år 1925 å stat uppförda provinsialläkartjänsterna som de nu föreslagna tio provinsialläkarbefattningarna, för vilka distrikt ännu icke blivit av Kungl. Maj:t fastställda, har vid anslagspostens beräkning antagits, att de samtliga skulle komma att tillhöra lönegrupp I. Därest emellertid en eller annan av ifrågakarande tjänster skulle hänföras till högre lönegrupp, har detta förhållande, då anslagsposten skulle erhålla förslagsanslags natur, i allt fall ansetts icke behöva påkalla någon höjning av posten.

Från ifrågakarande anslagspost har, i anslutning till vad som i sådant hänseende gäller beträffande statsdepartement med flera verk, jämväl synts böra bestridas kostnaderna för kallortstillägg enligt 11 §, för läkarvård enligt 22 § och för begravningshjälp enligt 27 §.

Enligt nu angivna grunder har anslagsposten till avlöningar till förste provinsialläkare och provinsialläkare beräknats till förslagsvis 2,563,435 kronor, vilket belopp för vinnande av en jämn slutsumma i den blivande staten synts böra sättas till 2,535,600 kronor.

Kostnaderna för den föreslagna övergångsordningen beträffande utbetalning av förskottsavlöning hava, i likhet med vad vid andra verk tillämpats, synts böra kunna bestridas från anslagsposten till avlöningar till förste provinsialläkare och provinsialläkare, vilken skulle erhålla förslagsanslags natur.

Enligt hittills gällande grunder har ersättning till vikarie å förste provinsialläkar- eller provinsialläkarbefattning bestritts från ordinarie förslagsanslaget till allmän hälso- och sjukvård, i den mån dylik ersättning icke utgått av tillgängliga avlöningsmedel. Någon ändring i nämnda anordning har på angivna skäl icke synts påkallad.

Såsom i det föregående anförts hava de nu från extra anslag utgående arvodena åt biträdande förste provinsialläkare ansetts böra bestridas från en för ändamålet upptagen särskild anslagspost, förslagsvis benämnd »arvoden till biträdande förste provinsialläkare», inom den ordinarie staten. Med utgångspunkt från nu utgående arvodesbelopp har ifrågakarande anslagspost i anslutning till löneregleringskommitténs förslag beräknats till 11,600 kronor.

Till skrivbiträde och övriga expenser åt förste provinsialläkare utgå för närvarande medel av extra anslag. Enligt vad av det föregående framgår skulle medel för nämnda ändamål för framtiden bestridas under den ordinarie staten, varvid hittills i avlöningen ingående belopp, avsett att täcka en del av expenskostnaderna, i stället skulle bestridas av ifrågakarande anslagspost. Denna post har under benämningen »expeditionslokal, skrivbiträde och övriga expenser för förste provinsialläkare» upptagits till 52,800 kronor.

I enlighet med vad sålunda föreslagits, skulle den ordinarie staten för förste provinsialläkare och provinsialläkare få följande utseende:

	Stat.	Kronor.
Avlöningar till förste provinsialläkare och provinsialläkare, <i>förslags-</i> <i>anslag</i>		2,535,600
Arvoden till biträdande förste provinsialläkare		11,600
Expeditionslokal, skrivbiträde och övriga expenser för förste pro- vinsialläkare		52,800
		<hr/> Summa kronor 2,600,000

Till beredande av tillfälliga lönetillägg, efter Kungl. Maj:ts bestämmande, åt provinsialläkare i vissa inom nordligaste delarna av landet belägna distrikt skulle, enligt vad förut antytts, erfordras ett extra anslag till sammanlagt belopp av 3,780 kronor. Till beredande av flyttningsbidrag åt vissa provin-
sialläkare skulle vidare erfordras ett extra förslagsanslag å 3,000 kronor. Summan av förenämnda ordinarie och extra anslag skulle sålunda utgöra 2,606,780 kronor. Ordinarie förslagsanslaget till bidrag till extra provinsial-
läkares avlöande skulle upptagas till oförändrat belopp, 25,000 kronor.

Till ledning vid bedömandet av den kostnadsökning, som ett bifall till förevarande förslag till löneroglering för förste provinsialläkare och provin-
sialläkare skulle medföra, har i propositionen nedanstående uppgifter anförts.

I förslaget till riksstat för budgetåret 1926—1927 syntes, därest ej denna löneroglering för förste provinsialläkare och provinsialläkare nu framlagts, hava uppförts följande anslag:

Förste provinsialläkare och provinsialläkare, ordi- narie anslag	kronor 1,726,300	
Skrivbiträde och övriga expenser åt förste pro- vinsialläkare m. m., extra anslag	» 48,400	
Provisoriska lönetillägg åt förste provinsialläkare och provinsialläkare, extra anslag	» 250,000	2,024,700
Läggas härtill		
kostnader för ålderstillägg åt förste provin- sialläkare och provinsialläkare, beräknade efter förhållandena vid ingången av år 1926, omkring	kronor 100,000	
kostnader för tillfällig löneförbättring åt förste provinsialläkare	» 24,000	
samt		
flyttningshjälp åt vissa provinsialläkare	» 3,000	127,000
erhålles en totalsumma av		<hr/> kronor 2,151,700

Den av Kungl. Maj:ts föreslagna ordinarie staten för förste
provinsialläkare och provinsialläkare samt de ifrågasatta
två extra anslagen uppgå till ett sammanlagt belopp av kronor 2,606,780
Oberäknat den kostnadsökning, som under första budget-

året för den nya statens tillämpning föranledes av löneökningen vid övergång till efterskottsutbetalning, skulle Kungl. Maj:ts förslag sålunda kunna anses medföra en höjning av anslagsbeloppet med..... kronor 455,080

Vid dessa beräkningar har ej tagits hänsyn till dyrtidstillägg och de bestämmelser i utjämningsssyfte, som av riksdagen de senare åren vidtagits och tilläventyrs även under följande år kunna varda vidtagna beträffande dyrtidstillägg för befattningshavare vid å ena sidan nyreglerade och å andra sidan icke nyreglerade verk.

Då utskottet till behandling förehäft Kungl. Maj:ts föreliggande proposition om ny definitiv löneroglering för förste provinsialläkare och provinsialläkare m. m., har utskottet ävenledes till prövning upptagit Kungl. Maj:ts i proposition nr 75 framlagda förslag till ny provinsialläkartaxa, vilka propositioner ju äga sådant samband med varandra, att de synts utskottet böra i ett sammanhang prövas. I särskilt utlåtande denna dag yttrar sig utskottet sålunda jämväl över förslaget till sådan taxa.

*Utskottets
yttrande*

Enligt vad propositionen om ny löneroglering för förste provinsialläkare och provinsialläkare m. m. utvisar, grundar sig Kungl. Maj:ts förslag härutinnan på ett av 1902 års lönerogleringskommitté på sin tid avgivet betänkande i ämnet.

Jämlikt förslaget skulle ett särskilt avlöningsreglemente komma till tillämpning å nu ifrågavarande läkarpersonal, varvid, vad förste provinsialläkarna angår, lönerna skulle avvågas med hänsyn till levnadskostnaderna å stationeringsorten, under det att vid bestämmandet av provinsialläkarnas löneförmåner, i likhet med vad nu är fallet, hänsyn särskilt skulle tagas till graden av vederbörande distrikts svårskötthet och storleken av den inkomst av enskild praktik, läkaren kunde påräkna. I sistnämnda hänseende har det synts Kungl. Maj:t lämpligast, att befattningarna fördelades å ett antal olika lönegrupper, vilkas antal föreslagits till sju eller sålunda lika med antalet ortsgrupper för andra befattningshavare. Innehavarna av vissa av de till högsta lönegruppen hänförda distrikten skulle emellertid, åtminstone tillsvidare, utöver den ordinarie lönen beredas särskilda lönetillägg.

De skäl, som anförts till stöd för förslaget om att för den läkarpersonal, varom här är fråga, ett särskilt avlöningsreglemente bringas till tillämpning, hava ock synts utskottet vara av den art, att utskottet ansett sig böra biträda förslaget härutinnan. De riktlinjer, som i propositionen angivits för bestämmandet av löneförmånerna för förste provinsialläkare och provinsialläkare, hava ävenledes synts utskottet vara av beskaffenhet att kunna godkännas.

Vad förste provinsialläkarna angår, skulle lönerna för dem enligt Kungl. Maj:ts förslag bestämmas till samma belopp, som tillkomma befattningshavare i lönegraden B 30 i den för statsdepartement m. fl. verk gällande löneplanen. I avlöningsförmånerna har emellertid ej, såsom för närvarande är fallet, inberäknats något för expenser avsett belopp utan skulle dessa i

sin helhet bestridas från en särskild i avlöningsanslaget ingående bestämd anslagspost.

Då den sålunda föreslagna lönegradsplaceringen för förste provinsialläkarna syns utskottet kunna godtagas och då utskottet ej heller funnit anledning till erinran emot att expensanslaget bestämmas till det belopp, 52,800 kronor, Kungl. Maj:t ifrågasatt, har utskottet, som emellertid icke ingått i prövning av fördelningen av de särskilda expensbeloppen, sålunda ansett sig böra förorda Kungl. Maj:ts förslag i denna del.

Vad provinsialläkarna beträffar, innebär Kungl. Maj:ts förslag, såsom nämnts, att provinsialläkartjänsterna skulle hänföras till särskilda lönegrupper, varvid huvudgruppen av tjänsterna skulle tilldelas löner med utgångspunkt från de lönebelopp, som äro fastställda för befattningshavare i lönegraden B 26, ortsgrupp A, i avlöningsreglementet för statsdepartement m. fl. verk. På de skäl, löneregleringskommittén anfört och departementschefen åberopat, har utskottet ävenledes ansett sig böra ansluta sig till förslaget i denna del. De i förslaget ingående lönegruppernas lönesatser måste jämväl, enligt vad utskottet kunnat finna, betraktas såsom väl avvägda. Utskottet vill emellertid redan nu hava uttalat, att, då utskottet funnit sig böra tillstyrka, att provinsialläkarnas löner fastställas på sätt Kungl. Maj:t ifrågasatt, utskottet icke kunnat förorda, att jämkningar i provinsialläkartaxan vidtagas i den omfattning, Kungl. Maj:t föreslagit.

Såsom förut nämnts, skulle enligt det föreliggande förslaget innehavarna av vissa av de till högsta lönegruppen hänförliga provinsialläkartjänsterna tillsvidare komma i åtnjutande av tillfälliga lönetillägg utöver den enligt löneplanen utgående lönen. Dessa lönetillägg hava föreslagits utgå med 840 respektive 420 kronor. Mot förslaget i denna del har utskottet icke funnit skäl till erinran.

Vad härefter beträffar förslaget till avlöningsreglemente har utskottet vid den granskning, utskottet ägnat de däri ingående stadgandena, icke funnit anledning till anmärkning mot desamma.

Enligt Kungl. Maj:ts förslag skulle det nuvarande antalet provinsialläkartjänster utökas med tio eller från 261 till 271. Häremot har utskottet ej heller haft något att erinra. Vid sådant förhållande har det visserligen syns utskottet kunna ifrågasättas, huruvida icke det till bidrag till extra provinsialläkares avlöning äskade anslaget bort något begränsas, men har utskottet efter övertvägande ansett sig icke nu böra föreslå någon minskning av desamma.

Då vad Kungl. Maj:t i övrigt i den nu föreliggande propositionen föreslagit riksdagen icke givit utskottet anledning till erinran, får utskottet alltså hemställa,

att riksdagen må

a) godkänna det vid detta utlåtande såsom bilaga fogade förslaget till avlöningsreglemente för förste provinsialläkare och provinsialläkare;

b) bestämma antalet förste provinsialläkare till 24 och antalet provinsialläkare till 271;

c) besluta att, där förste provinsialläkare eller provinsialläkare enligt de vid utgången av juni månad 1926 gällande bestämmelser ägt uppbära någon del av avlöningen — såväl i stat upptagen avlöning som tillfällig löneförbättring och provisoriskt lönetillägg — i förskott, vid ingången av juli månad 1926 till honom skall på statsverkets bekostnad utbetalas ett belopp, motsvarande vad befattningshavaren skulle hava i den befattning han vid utgången av juni månad 1926 innehar i förskott uppburit för juli månad 1926, om de dittillsvarande avlöningsbestämmelserna då fortfarande varit gällande;

d) medgiva, att kostnaderna för berörda övergångsarrangemang må bestridas av den i staten för förste provinsialläkare och provinsialläkare upptagna anslagsposten till avlöningar till förste provinsialläkare och provinsialläkare;

e) medgiva, att Kungl. Maj:t må, i huvudsaklig överensstämmelse med i statsrådsprotokollet över socialärenden den 5 februari 1926 angivna grunder, utfärda nödiga bestämmelser i övrigt i fråga om övergång på ny stat för de tjänstemän, å vilka det föreslagna avlöningsreglementet skulle äga tillämpning;

f) medgiva, att kostnaderna för de förmåner, som omförmälas i 11, 22, 23, 24 och 27 §§ av förslaget till avlöningsreglemente, må bestridas i enlighet med de grunder, i berörda statsrådsprotokoll angivits;

g) medgiva, att vederbörlig ersättning till vikarie å förste provinsialläkar- eller provinsialläkarbefattning må, i den mån tillgängliga avlöningsmedel därtill icke lämna tillgång, bestridas av det ordinarie förslagsanslaget till allmän hälso- och sjukvård;

h) medgiva, att, därest Kungl. Maj:t så finner erforderligt, den i ovanberörda förslag till avlöningsreglemente omförmälda lönenämnd må redan före ingången av juli månad 1926 upptaga frågor rörande förste provinsialläkare och provinsialläkare;

i) godkänna det av departementschefen framlagda förslaget till stat för förste provinsialläkare och provinsialläkare;

j) med uteslutande ur riksstaten av det under femte huvudtiteln, avdelningen medicinalstaten samt hälso- och sjukvården, underavdelningen medicinalstyrelsen med dithörande stater, uppförda ordinarie anslaget till förste provinsialläkare och provinsialläkare, under samma avdelning och underavdelning med oförändrad rubrik uppföra, på sätt i propositionen angivits, ett ordinarie förslagsanslag av 2,600,000 kronor;

- k) till tillfälliga lönetillägg åt vissa provinsialläkare för budgetåret 1926—1927 anvisa ett extra anslag av 3,780 kronor;
l) till flyttningsbidrag åt vissa provinsialläkare för samma budgetår anvisa ett extra förslagsanslag av 3,000 kronor;
m) i riksstaten uppföra det ordinarie förslagsanslaget till bidrag till extra provinsialläkares avlönande med oförändrat belopp 25,000 kronor.

Stockholm den 23 april 1926.

På statsutskottets vägnar:

S. H. KVARNZELIUS.

Vid förestående ärendes slutbehandling inom utskottet hava närvarit:
från första kammaren: herrar *S. H. Kvarnzelius*, *A. C. Lindblad*, *J. L. Widell*, *C. P. V. Nilsson* i Gränebo, *J. Nilsson* i Malmö, *O. Bergqvist*, *J. G. Walles*, *J. Jeansson*, *G. Kobb*, *A. R. Rooth*, *C. A. Carlsson* i Gävle och *D. A. Petré*n;
från andra kammaren: herrar *K. V. Rydén*, *A. Wiklund*, *C. R. Jansson* i Falun, *L. J. Carlsson-Frosterud*, *P. M. Olsson* i Blädinge, *O. Olsson* i Kullenbergs-
torp, *A. Å. Törnkvist* i Karlskrona, *J. Jönsson* i Revinge, *O. Nilsson* i Örebro,
B. F:son Holmgren, *J. Olofsson* i Digernäs och *O. Andersson* i Höör.

Bilaga.

Förslag
till
avlöningsreglemente
för förste provinsialläkare och provinsialläkare.

1 §.

Antalet förste provinsialläkar- och provinsialläkarbefattningar fastställs av Kungl. Maj:t och riksdagen.

2 §.

1. Ordinarie tjänsteman äger åtnjuta *avlönning* enligt de i detta reglemente givna föreskrifter och under de i detsamma stadgade villkor.

2. Avlöning utgår, där ej annorlunda i reglementet stadgas, från och med den dag tjänsten tillträdes till och med den dag tjänstemannen avgår på grund av avsked, entledigande eller dödsfall.

3. Utbetalning av avlöning sker månadsvis i efterskott.

4. Angående tjänstemans rätt till pension samt skyldighet att avgå från tjänsten är särskilt stadgat.

3 §.

1. Med ordinarie befattning må icke förenas annan tjänst å rikets eller riksdagens stat, ej heller utan Kungl. Maj:ts i varje särskilt fall lämnade medgivande å kommuns stat.

2. Med ordinarie befattning må ej heller förenas vare sig uppdrag såsom ordförande eller ledamot i styrelse för verk eller bolag, som är försett med Kungl. Maj:ts oktroj eller blivit registrerat såsom aktiebolag, eller befattning såsom tjänsteman i sådant verk eller bolag eller annan tjänstebefattning av vad slag det vara må, så framt ej, vad beträffar förste provinsialläkare, Kungl. Maj:t eller, vad angår provinsialläkare, medicinalstyrelsen, efter prövning att ifrågavarande uppdrag eller tjänstebefattning ej må anses inverka hinderligt för utövande av statstjänsten, finner uppdraget eller befattningen kunna få mottagas och tills vidare bibehållas.

3. I fråga om skyldighet för provinsialläkare att med sin tjänst förena läkarbefattning vid kommunal sjukstuga eller epidemisjukhus inom provinsialläkardistriktet stadgas i 10 § 2 mom.

4 §.

Kvinnlig innehavare av ordinarie befattning vare, därest hon har vårdnad om barn under 15 år, skyldig att ställa sig till efterrättelse de föreskrifter i fråga om fullständig eller partiell tjänstledighet, som medicinalstyrelsen eller, där styrelsen saknar behörighet att meddela tjänstledigheten, Kungl. Maj:t med hänsyn till befattningens behöriga upprätthållande finner nödigt meddela.

5 §.

1. För befattning, varom i detta reglemente är fråga, utgår lön enligt den under 6 § införda löneplan, vilken upptager under avdelning A för förste provinsialläkare fyra löneklasser med särskilda för sju olika ortsgupper fastställda lönebelopp och under avdelning B för provinsialläkare likaledes fyra löneklasser med vissa för sju olika lönegrupper bestämda lönebelopp, dock med den begränsning för kvinnlig befattningshavare, som i 7 § öförmäles.

Fördelningen av de orter, där förste provinsialläkare äro stationerade, å de uti löneplanen under avdelning A upptagna ortsgupper fastställas av Kungl. Maj:t på grundval av utredning rörande de för orterna gällande allmänna levnadskostnaderna.

Provinsialläkarbefattningarnas fördelning å de uti löneplanen under avdelning B upptagna lönegrupperna fastställas av Kungl. Maj:t.

Den löneklass inom vederbörande avdelning av löneplanen, enligt vilken tjänstemannens lön skall utgå, fastställas i enlighet med föreskrifterna i 7—9 §§.

Inom löneklassen bestämmas lönebeloppet för förste provinsialläkare efter den ortsgrupp, till vilken tjänstemannens stationeringsort blivit hänförd, och för provinsialläkare efter den lönegrupp, till vilken befattningen hör.

2. Förutom lön kunna utgå de särskilda förmåner och ersättningar, som öförmälas i 22—25 §§, ävensom till förste provinsialläkare kallortstillägg enligt stadgandet i 11 §.

3. Förste provinsialläkaren i Gotlands län skall tillika bestrida provinsialläkartjänsten i Visby distrikt utan särskild avlöning därför.

6 §.

Löneplan.

Avdelning A. Förste provinsialläkare.

Löneklass	O r t s g r u p p						
	A	B	C	D	E	F	G
	kr.	kr.	kr.	kr.	kr.	kr.	kr.
1	9,060	9,300	9,540	9,780	10,020	10,260	10,500
2	9,540	9,780	10,020	10,260	10,500	10,740	10,980
3	10,020	10,260	10,500	10,740	10,980	11,220	11,460
4	10,500	10,740	10,980	11,220	11,460	11,700	11,940

Avdelning B. Provinsialläkare.

Löneklass	L ö n e g r u p p						
	I	II	III	IV	V	VI	VII
	kr.	kr.	kr.	kr.	kr.	kr.	kr.
1	7,140	7,560	7,980	8,400	8,820	9,240	9,660
2	7,620	8,040	8,460	8,880	9,300	9,720	10,140
3	8,100	8,520	8,940	9,360	9,780	10,200	10,620
4	8,580	9,000	9,420	9,840	10,260	10,680	11,100

7 §.

1. Vid tillträddandet av ordinarie tjänst erhåller tjänsteman, vare sig han förut innehade sådan tjänst eller ej, lön enligt lägsta löneklassen inom den avdelning av löneplanen, till vilken tjänsten hör, där ej föreskrifterna i 8 § eller 9 § giva anledning till avvikelse härutinnan.

2. Efter att hava tillhört en och samma löneklass under tre år uppflyttas tjänstemannen till närmast högre löneklass, efter ytterligare tre år till den därpå följande högre löneklassen och efter än ytterligare tre år till den högsta löneklassen inom vederbörande avdelning av löneplanen, allt så framt ej annat följer av föreskrifterna i 8 och 9 §§.

Kvinnlig befattningshavare äge dock icke rätt att åtnjuta lön enligt högsta löneklassen inom den avdelning av löneplanen, till vilken tjänsten hör.

3. Uppflyttning till högre löneklass sker vid ingången av kalenderkvartalet näst efter det, under vilket den för sådan uppflyttning stadgade tjänstetiden i den lägre löneklassen tilländagått.

I övrigt gäller såsom villkor för tjänstemans uppflyttning till högre löneklass:

a) att han under minst fyra femtedelar av den tjänstetid, som erfordras för vinnande av uppflyttning, skall hava bestritt sin egen eller på grund av förordnande annan statens tjänst eller fullgjort annat offentligt uppdrag, dock att härvid icke skall föras honom till last den tid, han åtnjutit semester eller annan tjänstledighet med oavkortad lön eller ledighet för fullgörande av honom åliggande militär tjänstgöring;

b) att uppskov med uppflyttningen icke prövats böra äga rum med hänsyn till mindre väl vitsordad tjänstgöring under den tid, tjänstemannen tillhört den lägre löneklassen; dock att härvid viss i tjänsten begången förseelse, för vilken tjänstemannen särskilt bestraffats, icke i och för sig må räknas honom till last, utan hänsyn därtill tagas, endast då förseelsen kan sägas karaktärisera arten av tjänstgöringen i dess helhet; samt

c) att tjänstemannen icke redan uppnått den levnadsålder, vid vilken han, enligt vad därom särskilt är stadgat, skall vara skyldig att avgå från tjänsten.

Beslut om uppskov av anledning, som i punkten b) sägs, må icke fattas utan att tjänstemannen lämnats tillfälle att förklara sig; och skall sådant beslut avse viss tid, minst ett halvt och högst tre år. Vid uppskovstidens utgång skall uppflyttning ske, om ej tjänstgöringen under nämnda tid givit anledning till förnyat uppskov därmed.

4. Har tjänsteman, med tillämpning av föreskriften i 3 mom. punkten b), först efter viss tids uppskov blivit uppflyttad till högre löneklass, må medicinalstyrelsen sedermera, om hans fortsatta tjänstgöring anses böra föranleda därtill, kunna förordna, att han för uppflyttning till än högre löneklass skall äga såsom tjänstetid tillgodoräkna sig jämväl den tid, uppskovet varat.

8 §.

1. Om den, som från icke-ordinarie befattning vinner befordran till

provinsialläkar- eller förste provinsialläkartjänst, innehar sådan anställning i statens tjänst, som i avseende å tjänstgöringens art och omfattning finnes svara mot, vara jämförbar med eller högre än den ifrågavarande ordinarie tjänsten, må för bestämmandet av hans begynnelselön i denna tjänst och sedermera för hans uppflyttning till högre löneklass tillgodoräknas honom den tid utöver tre år, under vilken han i en följd innehafvt dylik anställning.

2. För samma ändamål, som avses i 1 mom., må befattningshavare, efter prövning av Kungl. Maj:t i varje särskilt fall, helt eller delvis tillgodoräknas jämväl den tid han utom statens tjänst utfört sådant arbete av direkt allmännyttig beskaffenhet, som i avseende å sin art och omfattning finnes ur det allmännas synpunkt svara mot, vara jämförbart med eller av högre värde än det arbete han har att utföra å befattningen.

3. Vid sådant tillgodoräknande, varom i 1 och 2 mom. sägs, tages icke hänsyn till del av kalenderkvartal.

9 §.

1. Därest provinsialläkare befordras till förste provinsialläkare och före tillträdet av sistnämnda tjänst åtnjutit lön enligt högsta löneklassen i den förra befattningen, äger han att, för omedelbar eller framtida uppflyttning till högre löneklass i den nya tjänsten, räkna sig tillgodo den tid intill tre år, varunder han tillhört förberörda löneklass i den förra befattningen.

Vid provinsialläkares befordran till förste provinsialläkartjänst må, i den mån så prövas skäligt, för bestämmandet av hans begynnelselön i den nya tjänsten och sedermera för hans uppflyttning till högre löneklass kunna tillgodoräknas honom den tid utöver tre år, under vilken han såsom ordinarie tjänsteman inom de närmaste nio åren före befordringen på förordnande eller å extra stat uppehållit befattning, som i avseende å tjänstgöringens art och omfattning finnes svara mot, vara jämförbar med eller högre än förste provinsialläkarbefattningen. Härvid må dock icke tillgodoräknas förordnande eller annan tjänstgöring av kortare varaktighet än sex månader i ett sammanhang.

För det ändamål, som i föregående stycke avses, och under iakttagande i tillämpliga delar av där stadgade grunder må Kungl. Maj:t, efter prövning i varje särskilt fall, kunna tillgodoräkna tjänsteman jämväl tid, varunder denne eljest i statens tjänst utfört arbete, som i avseende å art och omfattning finnes svara mot, vara jämförbart med eller av högre värde än det, han har att i den erhållna tjänsten utföra.

2. Därest tjänsteman befordras eller eljest efter egen ansökning förflyttas från ordinarie befattning vid sådant statens verk, för vilket lönereglering genomförts efter liknande grunder, som tillämpats i detta reglemente, till provinsialläkar- eller förste provinsialläkartjänst, ankommer det på Kungl. Maj:t att, i anslutning till de grunder som för motsvarande fall äro meddelade beträffande den förra befattningen, bestämma efter vilken löneklass i den nya tjänsten lönen må utgå.

3. Förflyttas förste provinsialläkare efter egen ansökning till provinsialläkartjänst, äger tjänsteman åtnjuta lön enligt högsta löneklassen i sistnämnda tjänst, varvid dock i fråga om kvinnlig befattningshavare skall iakttagas den begränsning, som i 7 § omförmäles.

10 §.

1. Tjänsteman skall vara underkastad såväl föreskrifterna i den för honom gällande instruktion samt taxa för arvode för enskild sjukvård och för intyg, meddelade på enskild begäran, ävensom för vissa tjänstförrättningar, som ock den vidsträcktare tjänstgöringsskyldighet eller den jämkning i åligganden eller den reglering av tjänstgöringsområde eller den förändring av stationeringsort inom tjänstgöringsområdet, som kan bliva honom i behörig ordning ålagd.

Därjämte skola förste provinsialläkare och provinsialläkare vara skyldiga, att, då Kungl. Maj:t, på framställning av medicinalstyrelsen och efter vederbörandes hörande, med hänsyn till allmänna hälso- och sjukvårdens behov prövar sådant nödigt, låta sig förflyttas: förste provinsialläkare till annan förste provinsialläkartjänst eller till sådan byråchefsbefattning i medicinalstyrelsen, vars innehavare skall vara legitimerad läkare, samt provinsialläkare till annan provinsialläkartjänst.

2. Provinsialläkare skall, om han därtill med medicinalstyrelsens medgivande förordnas, vara skyldig att mot särskild ersättning bestrida jämväl läkarbefattning vid kommunal sjukstuga, belägen vid eller i närheten av provinsialläkarens station, eller vid epidemisjukhus inom distriktet. Den för ifrågavarande uppdrag utgående särskilda ersättningen skall, där ej överenskommelse kan träffas, bestämmas av medicinalstyrelsen.

Provinsialläkaren i Järvsö distrikt skall vara skyldig att mot stadgad ersättning vara läkare vid sjukhuset i Järvsö för spetälska.

11 §.

Till förste provinsialläkare, som är bosatt i Umeå eller Luleå, utgår kallortstillägg med i förra fallet 60 kronor och i senare fallet 195 kronor.

12 §.

Tjänsteman äger uppbära oavkortad lön jämte, i förekommande fall, kallortstillägg icke blott för den tid, han tjänstgjort å egen eller, vad angår provinsialläkare, å förste provinsialläkarbefattning eller tjänstgjort såsom lärare vid eller deltagit i medicinska fortsättningskurser eller för provinsialläkare och förste provinsialläkare avsedda utbildnings- och repetitionskurser utan även för den tid, under vilken han enligt bestämmelserna i 18 § åtnjutit semester eller vilken han med vederbörligt medgivande använt för att utom sin tjänstgöringsort göra iakttagelser eller idka studier, som kunna tjäna tjänstens intressen, eller för tid, som åtgått för fullgörande av de skyldigheter, vilka ålegat honom såsom styrelsemedlem, fullmäktig eller revisor i civilstatens änke- och pupillkassa eller statsunderstödd pensionsanstalt, däri tjänstemannen är delägare.

13 §.

1. Därest tjänsteman av behörigen styrkt sjukdom, i andra fall än uti 2 och 3 mom. avses, hindras att tjänstgöra, äger han åtnjuta oavkortad lön jämte, i förekommande fall, kallortstillägg under högst så lång tid av ett och samma kalenderår, att ledigheten för sjukdom tillika med semester icke överstiger 45 dagar, men skall, så framt ej Kungl. Maj:t för särskilt fall finner skäl annorlunda medgiva, för tid därutöver å lönen vidkännas ett *tjänstledighetsavdrag* till belopp för dag räknat, som framgår av nedanstående tabell:

A. Förste provinsialläkare.

Lönklass enligt 6 § avd. A.	Tjänstledighetsavdrag	
	kronor	öre
1	8	—
2	8	50
3	9	—
4	9	50

B. Provinsialläkare.

Lönklass enligt 6 § avd. B.	Tjänstledighetsavdrag	
	kronor	öre
1	6	—
2	6	50
3	7	—
4	7	50

Vad sålunda stadgats äger icke tillämpning å sjukdom, som står i samband med havandeskap eller barnsbörd.

2. Har tjänsteman skadats till följd av olycksfall i tjänsten och därigenom blivit hindrad att uppehålla sin befattning, skall han:

a) om olycksfallet medfört sjukdom, åtnjuta oavkortad lön jämte, i förekommande fall, kallortstillägg, så länge sjukdomen varar, samt

b) om olycksfallet, efter upphörande av därav förorsakad sjukdom, medfört under längre eller kortare tid bestående förlust av arbetsförmågan, under tiden likaledes åtnjuta oavkortad lön jämte, i förekommande fall, kallortstillägg, dock högst intill dess sex månader förflutit från dagen för olycksfallet, men skall tjänstemannen för tid därutöver av sin lön avstå ett belopp, motsvarande det i 1 mom. angivna tjänstledighetsavdrag, så framt ej i vederbörlig ordning medgives, att sådant avdrag icke skall äga rum eller skall ske med lägre belopp än nyss sagts.

3. Har tjänsteman ådragit sig smittosam sjukdom, som kan anses hava uppkommit genom tjänstutövning, och därigenom hindrats att uppehålla sin befattning eller har han förbjudits att tjänstgöra till förekommande av smittofara, må han under tiden åtnjuta oavkortad lön jämte, i förekommande fall, kallortstillägg, dock högst under sex månader, men skall tjänstemannen för tid därutöver av sin lön avstå ett belopp, motsvarande det i 1 mom. angivna tjänstledighetsavdrag, så framt ej i vederbörlig ordning medgives, att sådant avdrag icke skall äga rum eller skall ske med lägre belopp än nyss sagts.

4. Föreskrifterna i denna paragraf gälla endast för tid, intill dess, enligt vad därom är särskilt stadgat, skyldighet att avgå från tjänsten inträder.

14 §.

Tjänsteman, vilken beviljats ledighet av annan anledning än i 12 och 13 §§ omförmåles eller är hindrad att bestrida sin tjänst på grund av giltigt för-

fall, skall för sådan tid av sin lön avstå ett belopp, motsvarande det i 13 § 1 mom. angivna tjänstledighetsavdrag, samt kan förpliktas att av avlöningen ytterligare avstå, vad med hänsyn till omständigheterna prövas skäligt.

15 §.

Har tjänsteman erhållit befrielse från viss del av tjänstgöringen, må i vederbörlig ordning bestämmas, om och i vad mån avdrag å avlöningen för sådan tid må äga rum.

16 §.

1. Provinsialläkare skall, om han därtill förordnas, vara skyldig att under sammanlagt högst tre månader av ett och samma kalenderår såsom vikarie bestrida förste provinsialläkarbefattning. För den tid, vikariatet varar, äger han uppbära särskild *vikariatsersättning* med tio kronor för dag.

Förste provinsialläkare är, om han därtill förordnas, pliktig att under sammanlagt högst tre månader av ett och samma kalenderår såsom vikarie bestrida sådan byråchefsbefattning i medicinalstyrelsen, vars innehavare skall vara legitimerad läkare. För den tid, vikariatet varar, äger han uppbära i särskild ordning bestämd ersättning.

2. Ersättning till vikarie för tjänsteman, som meddelats i 15 § omfördäld befrielse från viss del av tjänstgöringen, må, där ej undantagsvis vikariatsersättning finnes böra utgå enligt de i 1 mom. av förevarande paragraf angivna grunder, bestämmas till det lägre belopp, som prövas skäligt.

3. Vad i 1 mom. stadgats skall äga motsvarande tillämpning i fråga om provinsialläkare, som uppehåller ledig förste provinsialläkartjänst eller erhållit uppdrag att bestrida göromål, vilka eljest ankomma på sådan tjänst.

4. Provinsialläkare skall, om han därtill förordnas, vara skyldig att under högst femton dagar i följd jämte egen tjänst bestrida provinsialläkartjänst i angränsande distrikt. För den tid, vikariatet varar, äger han uppbära, utöver egna löneförmåner, särskild vikariatsersättning med åtta kronor för dag.

17 §.

1. Varder tjänsteman avstängd från tjänstgöring eller tagen i häkte, skall hans avlöning under tiden innehållas, så framt ej finnes skäligt låta honom uppbära något därav.

2. Avhåller sig tjänsteman från tjänstgöring utan att hava i vederbörlig ordning erhållit tjänstledighet eller kunna styrka giltigt förfall, må han för den tid icke åtnjuta någon avlöning.

18 §.

Tjänsteman äger årligen, när det kan ske utan hinder för göromålens behöriga gång, åtnjuta *semester* under nedan angivna antal dagar:

	Intill det år, under vilket tjänstemannen fyller 40 år	Från och med det år, under vilket tjänstemannen fyller 40 år
Provinsialläkare	35 dagar	45 dagar
Förste provinsialläkare	45 "	45 "

19 §.

Tjänsteman, som åtnjuter semester eller annan tjänstledighet, skall till vikarien avstå det arvode enligt taxa, vilket belöper å de av vikarien verkställda tjänstegromål.

20 §.

Provinsiälläkare i distrikt, där särskild *tjänstebostad* är för läkaren anordnad och av länsstyrelsen, efter förste provinsiälläkarens hörande, godkänd, är skyldig att förhyra densamma till av länsstyrelsen fastställt belopp, icke överstigande 1,800 kronor om året.

Avflyttning från dylik tjänstebostad skall, såvida ej annorlunda överenskommes, ske

a) därest bostadsinnehavaren förflyttas till tjänst, i vilken tjänstebostad finnes tillgänglig, inom skälig tid därefter, men då så ej är fallet, å den fardag, som inträffar näst efter tre månader från det han erhöi kännedom rörande förflyttningen,

b) därest bostadsinnehavaren avgår ur tjänst på grund av uppnådd pensionsålder, nästa fardag därefter,

c) därest han av annan anledning avgår ur tjänst eller entledigas, vid den löpande månadens utgång, samt

d) därest bostadsinnehavaren avlidit, å den fardag, som inträffar näst efter tre månader från dödsfallet.

Innehavare av tjänstebostad eller, om han avlidit, hans dödsbo åligger att till vikarie å provinsiälläkartjänsten eller ny innehavare därav kostnadsfritt upplåta till dylik bostad hörande mottagningslokal ävensom, i den omfattning, som kan finnas lämplig, och mot skälig gottgörelse, tillhandahålla nödigt bostadsutrymme.

21 §.

Det åligger provinsiälläkare att jämväl i fall, då i nästföregående paragraf omnämnd tjänstebostad icke finnes anordnad, där så påkallas och omständigheterna sådant medgiva, mot skälig gottgörelse tillhandahålla vikarie nödigt bostadsutrymme samt, i förekommande fall, mottagningsrum.

22 §.

Tjänsteman erhåller vid skada till följd av olycksfall i tjänsten på statens bekostnad erforderlig *läkarvård* jämte läkemedel samt, där olycksfallet medfört förlust eller nedsättning av arbetsförmågan, jämväl andra till arbetsförmågans höjande nödiga hjälpmedel, allt enligt de närmare bestämmelser, Kungl. Maj:t meddelar.

Vad nu är sagt gäller ock i tillämpliga delar för det fall att tjänsteman ådragit sig smittosam sjukdom, som kan anses hava uppkommit genom tjänstutövning.

23 §.

1. För sådana regelbundet eller ofta återkommande *resor*, som innefattas i tjänstemans vanliga tjänstutövning, må tjänsteman åtnjuta ersättning enligt särskilda av Kungl. Maj:t meddelade bestämmelser.

2. Under tjänstutövning å annan ort än stationeringsorten må tjänsteman kunna komma i åtnjutande av *tjänstgöringstraktamente* enligt av Kungl. Maj:t utfärdade grunder, dock icke i något fall till högre belopp än den för tjänstemannen enligt resereglementet bestämda traktamentsersättning.

24 §.

Har tjänsteman, utan att han på egen ansökning eller efter därom uttryckt önskan förflyttats till annan befattning inom innehavande tjänstegrad, ålagts förändrad stationerings- eller bostadsort, eller har tjänsteman till följd av befordran eller förordnande att uppehålla högre tjänst nödgats flytta till annan ort än den förutvarande stationeringsorten, skall han vara berättigad att erhålla skälig *ersättning för flyttningskostnad* samt för den ökade utgift, som för honom må hava uppstått därigenom att han måst vidkännas kostnad för bostad å såväl den gamla som den nya stationeringsorten, allt enligt de närmare bestämmelser Kungl. Maj:t meddelar.

I den mån en utvidgad förmån i förenämnda hänseende anses böra ifrågakomma, skall lända till efterrättelse vad Kungl. Maj:t och riksdagen därutinnan besluta.

25 §.

Förste provinsialläkare äger åtnjuta ersättning med av Kungl. Maj:t fastställt årligt belopp för bestridande av kostnader för expeditionslokal samt skrivhjälp och andra expenser, och utgår sådan ersättning, där ej för särskilt fall annorlunda bestämmes, till befattningens ordinarie innehavare jämväl för tid, varunder han åtnjuter semester eller annan tjänstledighet, dock med skyldighet för honom att utan kostnad för vikarien tillhandahålla denne ej mindre expeditionslokal än även inom det för ändamålet anvisade beloppet skrivhjälp, skrivmaterialier och telefon.

Under vakans å förste provinsialläkartjänst uppbäres beloppet av vikarien å tjänsten.

26 §.

Ersättning till tjänsteman för tjänstgöring i vederbörande befattning må icke utbetalas utöver vad i detta reglemente förutsättes eller eljest enligt beslut av Kungl. Maj:t och riksdagen må utgå, så framt ej för fullgörande av visst uppdrag eller arbete, som kan anses falla utom tjänstemannens vanliga tjänstutövning, anvisats särskilda medel eller Kungl. Maj:t finner skäl medgiva särskild gottgörelse.

27 §.

Avlider tjänsteman, skall till hans dödsbo såsom *begravningshjälp* utbetalas ett belopp av 500 kronor.

28 §.

Där det enligt detta reglemente ankommer på Kungl. Maj:t att utfärda allmänna föreskrifter i ämne, som omhandlas i reglementet, bör, innan sådant ärende till avgörande företages, yttrande inhämtas från en *lönenämnd*, i vilken

löntagar-, förvaltnings- och de allmänna intressena böra vara representerade; och har lönenämnden jämväl att bereda andra ärenden av huvudsakligen löneteknisk natur, vilka Kungl. Maj:t kan finna lämpligt hänskjuta till densamma.

29 §.

Innehar förste provinsialläkare eller provinsialläkare omedelbart före den tidpunkt, då detta reglemente träder i kraft, ordinarie sådan befattning å då gällande stat, och vill han icke underkasta sig detta reglementes villkor och bestämmelser, och kan han icke heller där till lagligen förbindas, skall han göra anmälan i nämnda hänseende till medicinalstyrelsen före viss av Kungl. Maj:t bestämd tidpunkt. Tjänsteman, som före sistberörda tidpunkt gjort dylik anmälan, skall varda bibehållen vid honom enligt dittills gällande ordinarie stat tillkommande avlöningsförmåner ävensom, i den mån ej annat föranledes av bestämmelserna i lagen angående civila tjänst innehavares rätt till pension, vid den rätt till pension, som dittills tillkommit honom.

En var annan, som utan att tillhöra äldre lönestat vid den tidpunkt, då detta reglemente träder i kraft, innehar ordinarie befattning såsom förste provinsialläkare eller provinsialläkare eller som senare tillträder sådan befattning, är pliktig att underkasta sig detta reglementes föreskrifter och villkor ävensom dels, efter Kungl. Maj:ts bestämmande, omreglering av extra inkomster, som kunna medfölja befattning eller utgå för bestyr i sammanhang därmed, dels ock de ändrade bestämmelser, som kunna varda utfärdade rörande i 13 § 3 mom., 22, 23, 24 och 25 §§ berörda hänseenden samt i fråga om pension.

Detta reglemente träder i kraft den 1 juli 1926.
